

IFAU – INSTITUTET FÖR
ARBETSMARKNADSPOLITISK
UTVÄRDERING

**Effekter av intensifierade
förmedlingsinsatser vid
Arbetsförmedlingen
– erfarenheter från
randomiserade experiment**

Pathric Hägglund

RAPPORT 2009:15

Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering (IFAU) är ett forskningsinstitut under Arbetsmarknadsdepartementet med säte i Uppsala. IFAU ska främja, stödja och genomföra vetenskapliga utvärderingar. Uppdraget omfattar: effekter av arbetsmarknadspolitik, arbetsmarknadens funktionssätt, arbetsmarknadseffekter av åtgärder inom utbildningsväsendet och arbetsmarknadseffekter av socialförsäkringen. IFAU ska även sprida sina resultat så att de blir tillgängliga för olika intressenter i Sverige och utomlands.

IFAU delar även ut forskningsbidrag till projekt som rör forskning inom dess verksamhetsområden. Forskningsbidragen delas ut en gång per år och sista dag för ansökan är den 1 oktober. Eftersom forskarna vid IFAU till övervägande del är nationalekonomer, ser vi gärna att forskare från andra discipliner ansöker om forskningsbidrag.

IFAU leds av en generaldirektör. Vid institutet finns ett vetenskapligt råd bestående av en ordförande, institutets chef och fem andra ledamöter. Det vetenskapliga rådet har bl.a. som uppgift att lämna förslag till beslut vid beviljandet av forskningsbidrag. Till institutet är även en referensgrupp knuten där arbetsgivar- och arbetstagersidan samt berörda departement och myndigheter finns representerade.

Rapporterna finns även i tryckt format. Du kan beställa de tryckta rapporterna via telefon eller mejl. Se nedanstående kontaktinformation.

Postadress: Box 513, 751 20 Uppsala
Besöksadress: Kyrkogårdsgatan 6, Uppsala
Telefon: 018-471 70 70
Fax: 018-471 70 71
ifau@ifau.uu.se
www.ifau.se

IFAU har som policy att en uppsats, innan den publiceras i rapportserien, ska seminariebehandlas vid IFAU och minst ett annat akademiskt forum samt granskas av en extern och en intern disputerad forskare. Uppsatsen behöver dock inte ha genomgått sedvanlig granskning inför publicering i vetenskaplig tidskrift. Syftet med rapportserien är att ge den ekonomiska politiken och den ekonomisk-politiska diskussionen ett kunskapsunderlag.

Effekter av intensifierade förmedlingsinsatser vid Arbetsförmedlingen – erfarenheter från randomiserade experiment[†]

av

Pathric Hägglund[‡]

2009-06-15

Sammanfattning

Under 2004 bedrevs ett antal försöksverksamheter på några av landets arbetsförmedlingar med syftet att pröva intensifierade förmedlingsinsatser för grupper av arbetslösa med en särskilt svår arbetsmarknadssituation. I denna rapport analyseras fem av dessa projekt. Projekten genomfördes i Jämtlands, Uppsala och Östergötlands län samt i Skellefteå. Urvalet av deltagare och icke-deltagare gjordes slumpmässigt. Därför kan effekterna av aktiviteterna mätas med mycket stor tillförlitlighet. I rapporten studeras många olika effekter av experimenten. Resultaten är överlag positiva. Samtidigt var urvalen av deltagare små, vilket innebär att ganska många av de skattade effekterna inte är statistiskt signifikanta. Trots det visar det sig t.ex. att utflödet till arbete ökade signifikant i fyra av fem experiment. I tre av fem experiment finns det också tydliga tecken på att arbetsinkomster och/eller sysselsättningsstatus förbättrades signifikant under de efterföljande åren. Resultaten visar vidare att en kombination av utökad kontroll av sökbeteendet och jobbsökaraktiviteter genererar ett bättre utfall än enbart utökad kontroll. Sammanfattningsvis tycks alltså intensifierade förmedlingsinsatser vara en effektiv strategi.

[†] Den forskning som denna rapport baseras på redovisas mer utförligt i Hägglund (2009). Författaren vill tacka Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering (IFAU) för finansiering av projektet, liksom för konstruktiva kommentarer på rapportens innehåll. En särskilt tack för värdefulla kommentarer riktas till Anders Björklund, Per Engström, Anders Harkman och Bas Van der Klaauw. Synpunkter har avslutningsvis tacksamt mottagits från seminariedeltagare vid Arbetsförmedlingen, Institutet för social forskning, samt vid konferensen Workshop of New Aspects of Active Labour Market Policies i Ebeltoft i december 2008.

[‡] Institutet för social forskning, Stockholms universitet, 106 91 Stockholm. E-post: pathric.hagglund@sofi.su.se.

Innehållsförteckning

1	Inledning	3
2	Tidigare forskning	3
3	Experimenten	5
3.1	Experimentdesign	6
3.2	Målgrupperna	6
3.3	Den reguljära servicen	7
3.4	Försöksverksamheterna	9
3.5	Tidigt utflöde och graden av deltagande	11
4	Data och metod	13
5	Effekter på inkomst, sysselsättning och arbetslöshetens längd	17
6	Effekter för olika grupper av arbetslösa	25
7	Insatsernas effekter på olika nivåer i samhället	27
8	Utökad kontroll, med eller utan jobbsökarinsatser?	29
9	Avslutande diskussion	30
	Referenser	33
	Appendix A	35
	Appendix B	38

1 Inledning

Aktiva förmedlingsinsatser har minst två syften: dels att genom aktiviteter och vägledning höja den arbetslöses förmåga att söka arbete effektivt, dels att genom kontroller av sökbeteende aktivera den arbetslöse och tillförsäkra att reglerna i arbetslöshetsförsäkringen efterlevs. Insatserna har, liksom andra insatser inom den aktiva arbetsmarknadspolitiken, inslag av både morot och piska.

De aktiva förmedlingsinsatserna har under 2000-talet fått en delvis ny roll såtillvida att de i högre utsträckning än tidigare riktas mot särskilt utsatta grupper av arbetslösa, exempelvis ungdomar, utlandsfödda och långtidsarbetslösa. Trots att Arbetsförmedlingens förvaltningsanslag, där matchningsinsatserna ingår, årligen uppgår till ungefär fem miljarder kronor, har deras effekter inte utvärderats sedan i slutet av 1980-talet. I denna uppsats studeras det arbetsmarknadsmässiga utfallet av fem olika pilotverksamheter i olika delar av landet under 2004 där intensifierade förmedlingsinsatser prövades på olika grupper av arbetslösa. Eftersom slumpen fick avgöra vilka som fick ta del av insatserna utgör uppsatsen ett viktigt bidrag till den än så länge mycket begränsade skaran av experiment inom det arbetsmarknadspolitiska området. Det slumpmässiga urvalet garanterar jämförbarhet mellan grupperna vilket innebär att effekterna kan mätas med stor tillförlitlighet.

Eftersom snart fem år passerat sedan experimenten genomfördes studeras insatsernas såväl kort- som långsiktiga effekter. Omfångsrika data möjliggör analyser av såväl inkomster, sysselsättningsstatus, som arbetslöshetstider. Uppsatsen innehåller också en intäkts- och kostnadsanalys av pilotverksamheternas betydelse på olika nivåer i samhället.

2 Tidigare forskning

Aktiva förmedlingsinsatser kan förväntas ge upphov till motstridiga effekter på den enskildes sannolikhet att lämna arbetslöshet. I en traditionell sökteoretisk modell förväntas en positiv effekt uppstå som ett resultat av en större tillströmning av jobberbjudanden. Emellertid riskerar en negativ effekt att uppkomma som en konsekvens av en högre grad av selektivitet hos den sökande, d.v.s. lägstalönen ("reservationslönen") för vilken en arbetslös är

beredd att acceptera ett jobberbjudande ökar. Vilken effekt som dominerar är således en empirisk fråga.

De senaste årens arbetsmarknadsforskning har satt fokus på ytterligare en viktig funktion med olika typer av aktiva insatser, nämligen den att kraven på aktivitet i någon mening ökar kostnaden att fortsätta vara arbetslös. Aktiviteter är tidskrävande och minskar den arbetssökandes möjligheter att själv välja mellan fritid och jobsökande. Därmed sjunker värdet av arbetslöshet och benägenheten att acceptera andra alternativ ökar.

Såväl den svenska som den internationella utvärderingslitteraturen visar med få undantag positiva effekter av aktiva förmedlingsinsatser. Till skillnad från de arbetsmarknadspolitiska programmen härrör utvärderingarna i många fall också från genomförda experiment, vilket ökar resultatens trovärdighet. Nedan redovisas slutsatserna i ett urval av dessa experiment.

På amerikanska data sammanfattar Meyer (1995) resultaten från fem experiment mellan 1977 och 1987 där olika kombinationer av jobsökaraktiviteter och övervakning av de sökandes sökaktivitet testades. Nästan samtliga kombinationer uppvisade positiva effekter i form av förkortade arbetslösheter på mellan en halv och fyra veckor. Insatserna förefaller också ha haft en gynnsam inverkan på de framtida inkomsterna.

Klepinger m.fl. (2002) redovisar resultatet från ett experiment i Maryland, USA, 1994 där olika grader av sökkrav och kontroller av sök beteendet prövades på de arbetslösa. Författarnas huvudsakliga slutsats, som kan sägas komplettera resultaten från Meyer, är att ökade sökkrav även utan jobsökaraktiviteter genererar kortare arbetslöshetstider

Black m.fl. (2003) rapporterar positiva effekter motsvarande drygt två veckors kortare arbetslöshetstid av de förmedlingsinsatser som erbjuds inom ramen för det amerikanska profileringssystemet.¹ Författarna konstaterar också att en stor del av denna effekt sammanfaller med tidpunkten för anvisningen till, snarare än mottagandet av, insatserna.

På europeiska förhållanden utvärderade Dolton och O'Neill (1996) det brittiska "Restart Programme" där återkommande väglednings- och kontrollmöten infördes för långtidsarbetslösa som fick arbetslöshetsersättning. Insatserna föranledde en betydande ökning av andelen avslutade arbetslöshets-

---

¹ Ett profileringssystem syftar till att med utgångspunkt i den arbetslöses egenskaper och förutsättningar prediktera den förväntade arbetslöshetstiden. Informationen används för att tidigt kunna bedöma vilka insatser som kommer att bli nödvändiga för att hjälpa den arbetslöse.

perioder redan innan den första intervjun. Van den Berg och Van der Klaauw (2006) analyserar ett småskaligt experiment på holländska data och finner inga positiva effekter på sannolikheten att få arbete av väglednings- och kontrollinsatser. Emellertid innebär insatserna en förändring i sök beteendet från användande av informella till mer formella sökanaler. I ett tidigare holländskt experiment visar dock Gorter och Kalb (1996) att samma typ av insatser reducerade arbetslöshetstiderna med ungefär 10 procent för vissa grupper av arbetslösa.

I Danmark genomfördes 2005/2006 ett experiment där arbetslösa anvisades intensifierade förmedlingsinsatser i form av i) en jobsökarkurs, ii) återkommande väglednings- och kontrollmöten och iii) en arbetsmarknadsutbildning. Graversen och Van Ours (2008) konstaterar att insatserna ökade utflödet till arbete med i genomsnitt 30 procent och att de positiva effekterna omfattade olika grupper av arbetslösa.

Avslutningsvis genomfördes 1975 det fram till nu enda experimentet på svenska förhållanden då långtidsarbetslösa i Eskilstuna blev föremål för intensifierad arbetsförmedling. Delander (1978) finner att insatserna inte bara hade positiva sysselsättnings- och inkomsteffekter, utan också en gynnsam inverkan på anställningarnas kvalitet.

Sammantaget visar forskningen att förmedlingsinsatser, såväl i form av jobsökarinsatser som i kontroll av sök beteendet (eller i kombination), har goda förutsättningar att förkorta arbetslöshetstiderna och öka jobbchanserna för olika grupper av arbetslösa. Inte minst det aktiverande momentet är en starkt bidragande orsak till de positiva resultaten.

3 Experimenten²

Under 2004 finansierade dåvarande Arbetsmarknadsstyrelsen (Ams) ett antal pilotverksamheter runt om i landet med syftet testa intensifierade förmedlingsinsatser för utsatta grupper av arbetslösa. Med förmedlingsinsatser avses insatser av typen jobsökaraktiviteter, personlig vägledning, kontroll av sök beteende, samt uppsökande arbete gentemot arbetsgivare. Deltagarna kunde också anvisas till arbetsmarknadspolitiska program om det ansågs nödvändigt.

---

² En mer utförlig presentation av experimenten finns i Hägglund (2006).

Valet av arbetsmetoder liksom målgrupp bestämdes på regional nivå. Deltagare och icke-deltagare utsågs via randomisering, d.v.s. via slumpen. De som inte fick ta del av de utökade insatserna fick ta del av arbetsförmedlingens ordinarie service. I projektaktiviteterna ingick arbetslösa såväl med som utan arbetslöshetsersättning. De analyser som här presenteras har emellertid avgränsats till dem som vid tillfället uppbar a-kassa. Anledningen är att risken för sanktioner i form av reducerad eller indragen ersättning kan förväntas ha ökat motivationen att ta del av aktiviteterna i denna grupp. Insatserna var med andra ord obligatoriska.³ I rapporten presenteras resultaten från experimenten i Jämtlands, Uppsalas och Östergötlands län, samt i Skellefteå.

3.1 Experimentdesign

Upplägget av experimenten var tämligen rättfram: Från en på förhand definierad grupp av öppet arbetslösa vid Arbetsförmedlingen avgjorde slumpen huruvida den sökande skulle bli föremål för antingen de intensifierade insatserna eller de ordinarie aktiviteterna. De sistnämnda kunde i varierande grad likna aktiviteterna inom pilotverksamheterna.

Antagningar gjordes mellan mars och oktober vilket innebär att omfattningen av den service som mottogs varierar mellan deltagarna beroende på när under året man slumpades in. En annan källa till variation var det faktum att försöksverksamheterna, med undantag för Jämtland, inte var tidsbegränsade. Som deltagare kvarstod man i aktiviteterna till dess att situationen var löst alternativt till den 31 december som längst. Om personer som lämnade arbetslöshet senare återvände blev de i regel åter föremål för insatserna inom pilotverksamheterna.

3.2 Målgrupperna

Insatserna var i typfallet avgränsade till personer registrerade som öppet arbetslösa vid Arbetsförmedlingen.⁴ Med undantag för Jämtland riktades insatserna också till särskilt svåra grupper på den lokala arbetsmarknaden. I Uppsala, som i stor utsträckning präglas av sina två stora universitet och stora antal studenter, var arbetslösheten bland akademiker den högsta i landet under

---

³ Att inte följa anvisning från Af:s handläggare ska enligt reglerna innebära att arbetslöshetsersättningen reduceras med 25 procent i åtta veckor. Ytterligare en förseelse innebär 50 procents minskning i ytterligare åtta veckor, därefter dras ersättningen in helt.

⁴ Ett undantag gjordes i Uppsala där även ett mindre antal deltidsarbetslösa ingick.

2003 (ungefär 30 procent). Följaktligen riktade sig insatserna till eftergymnasialt utbildade med inriktning mot någon av de samhällsvetenskapliga disciplinerna, en grupp med en särskilt svår situation.

Under 2003 var situationen annars särskilt bekymmersam för ungdomar. Verksamheterna i både Skellefteå och Östergötland avgränsades till arbetslösa i åldrarna 18–24. Medan man i Östergötland nästan uteslutande fokuserade på långtidsarbetslösa ungdomar, gjorde man i Skellefteå ingen sådan restriktion.

Insatserna i Jämtland var avslutningsvis de minst riktade. Bakgrunden till projektet var att länets arbetssökande uppvisade den lägsta sökaktiviteten bland samtliga i landet. Enligt en av Ams genomförd undersökning visade att endast 31 procent av de arbetslösa sökt något arbete under juni månad 2003. Det enda kriteriet för att delta var således att den arbetslöse skulle vara öppet arbetslös samt berättigad till a-kassa.

3.3 Den reguljära servicen

Arbetslösa som inte fick ta del av försöksinsatserna blev föremål för arbetsförmedlingens reguljära service. De kunde således få ta del av såväl förmedlingsinsatser, liknande de som erbjöds försöksgrupperna, som arbetsmarknadspolitiska program som exempelvis arbetsmarknadsutbildning och subventionerat arbete. Den reguljära servicen skilde sig åt mellan projekten, dels beroende på den aktuella målgruppen, dels beroende på det lokala arbetsmarknadsläget.

I Uppsala var kontaktmötena satta med 4–6 månaders intervall efter registrering vid arbetsförmedlingen, medan man i Jämtland i regel träffades med sex månaders mellanrum. För ungdomar, såväl i Jämtland och Uppsala som i ungdomsprojekten i Östergötland och Skellefteå, innebar den reguljära servicen mer frekventa möten med förmedlingen. Efter 100 dagars arbetslöshet kunde den arbetslösa bli anvisad till den s.k. Ungdomsgarantin, en heltidsinsats i kommunal regi som erbjöd allt från matchningsinsatser och utbildningar till arbetspraktik i som längst tolv månader. Värt att notera är att det vid tidpunkten för experimenten var stort fokus på arbetslösa ungdomar, inte minst eftersom regeringen uttalat ett mål om att halvera långtidsarbetslösheten för dessa mellan 2003 och 2004. Följaktligen bör skillnaden i service mellan ungdomar i och utanför projekten ha minskat som en konsekvens av detta.

Eftersom registerinformation saknas beträffande vilka som deltar i aktiva förmedlingsinsatser har vi inga uppgifter om hur många i kontrollgrupperna som fick ta del av liknande insatser som försöksgrupperna. Emellertid regist-

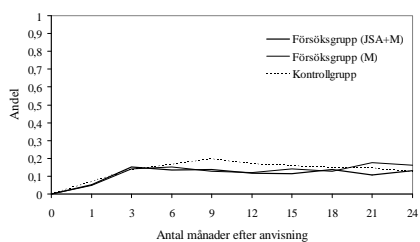
reras deltagande i arbetsmarknadspolitiska program. Även om projektinsatserna i första hand avsåg förmedlingsinsatser är det inte självklart att deltagarna i mindre utsträckning blev föremål för dessa program. Tvärtom skulle en närmare relation mellan förmedlare och arbetslös kunna blottlägga ett behov av mer omfattande insatser.

Figur 1a–d illustrerar i vilken utsträckning de arbetslösa i försöks- respektive kontrollgrupperna deltog i program vid olika tidpunkter efter insatserna påbörjats. Andelen ökade i regel under de tre första månaderna för att därefter stabiliseras eller minska något, detta i takt med att arbetslösa lämnade arbetslöshet. Endast mindre avvikelser mellan försöks- och kontrollgrupper kan konstateras. Detta gäller med undantag för Uppsala även om man vid varje tidpunkt begränsar analysen till dem som fortfarande var arbetslösa.⁵ Under förutsättning att man fortfarande var arbetslös var alltså sannolikheten att bli föremål för programinsatser i Uppsala signifikant högre för försöksgruppen jämfört med kontrollgruppen.

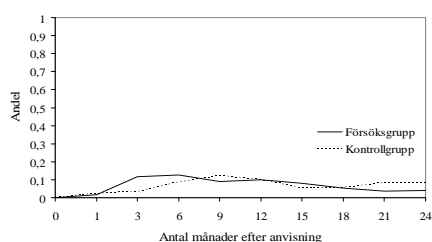
---

⁵ Detta framgår inte av figurerna.

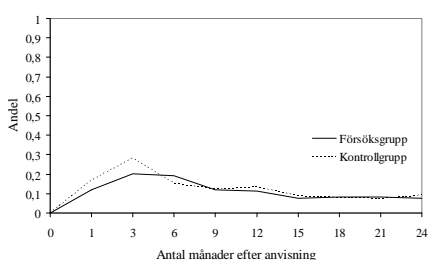
Figur 1a Andel i program i Jämtland

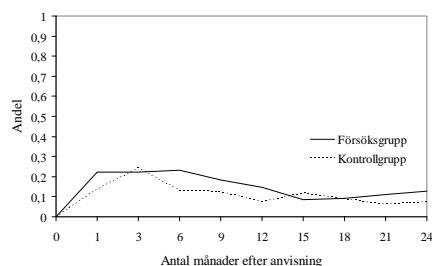
Figur 1b Andel i program, Uppsala

Figur 1c Andel i program, Östergötland

Figur 1d Andel i program, Skellefteå

Figur 1 a-d Andel i arbetsmarknadspolitiska program i respektive län

3.4 Försöksverksamheterna

Även om den ursprungliga idén var att testa nya innovativa metoder för matchning var de genomförda aktiviteterna snarare att betrakta som relativt beprövade, om än genomförda med större konsekvens och högre kvalitet. Jämfört med den reguljära servicen innebar projekten tätare kontakter med förmedlingspersonalen. Till skillnad från de arbetsmarknadspolitiska programmen var aktiviteterna emellertid inte på heltid. Insatserna kan delas in i fyra delmoment:

1. Det första steget var i regel detsamma i alla projekten: registerinformationen om den sökande kontrollerades och uppdaterades om nödvändigt med färsk uppgifter avseende utbildning och arbetslivserfarenhet. I vissa fall sattes den sökande på s.k. övervakning i det interna informationssystemet vilket innebar att den sökandes kvalifika-

tioner kontinuerligt matchades mot alla nya platser. Positiva matchningar genererade jobbförslag eller jobbanvisningar.⁶

2. Matchningsinsatserna bestod av jobbsökaraktiviteter, d.v.s. handledning i jobbsökande, självutvärdering, skriva CV:s och öva på intervjusituationer, samt individuell vägledning. Ibland betonades kunskaper i att kunna hantera applikationerna i de olika självserviceinstrumenten som finns på Af:s hemsida. Aktiviteterna genomfördes vanligtvis i vecko- eller månadsvisa gruppträffar.
3. Utöver de kompetenshöjande inslagen framhöll projekten också vikten av att arbeta med striktare kontroll av sökbeteendet och information om reglerna i arbetslöshetsförsäkringen. Dessa aktiviteter utfördes dels genom kontakter med arbetsgivare, dels som en integrerad del i jobbsökaraktiviteterna där sökande fick redogöra för sitt jobbsökande.
4. Avslutningsvis, och som tidigare påpekats, hade projekten tillgång till de arbetsmarknadspolitiska programmen om det ansågs nödvändigt. Detta betonades särskilt i Uppsala och i Östergötland. Idén var emellertid att så långs som möjligt förlita sig till förmedlingsinsatserna.

Projektet i Uppsala bestod av oövervakade jobbsökarträffar i grupper om 8–10 personer där deltagarna försågs med frågor av problemlösande karaktär att diskutera vid varje sammankomst. De gav feedback på varandras CV:s och tränade på intervjusituationer. Till en början träffades grupperna 2–3 timmar två gånger i veckan för att senare övergå till möten en gång i veckan.

Aktiviteterna i såväl Östergötland som Skellefteå involverade mer beprövade jobbsökaraktiviteter. I Östergötland fokuserades på förmågan att behärska de olika självserviceinstrumenten. Insatserna bedrevs i veckovisa gruppmöten där deltagarna tilldelades hemläxa mellan gångerna. I Skellefteå tillämpades traditionella jobbsökarträffar i grupp, inledningsvis en gång i veckan och senare en gång i månaden.

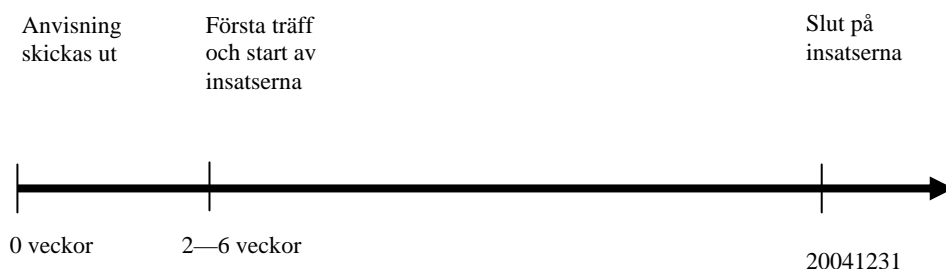
Försöksgruppen i Jämtland delades slumpmässigt in i två grupper där den ena deltog i aktiva månadsvisa jobbsökarinsatser i grupp som kombinerades med kontinuerliga uppföljningar och kontroller av sökbeteendet. I fortsättningen refererar vi till denna grupp som ”JSA+K”, vilket är en förkortning av

---

⁶ Till skillnad från jobbanvisningar är jobbförslag inte juridiskt bindande. Om en arbetslös inte söker anvisat jobb kan ersättningen reduceras.

jobsökaraktiviteter och kontroll. Den andra gruppen blev endast föremål för kontrollinsatsen som bedrevs i månadsvisa och individuella uppföljningsträffar. Denna grupp går i fortsättningen under benämningen ”K”, som i kontroll. Designen möjliggör analyser av skillnaden mellan att ta del av dessa två servicepaket. Aktiviteterna var tidsbegränsade, efter tre månader återgick deltagarna till de reguljära aktiviteterna om situationen inte var löst. Figur 2 och Tabell 1 ger en översikt av experimenten.

Figur 2 Tidslinje över försöksverksamheterna

3.5 Tidigt utflöde och graden av deltagande

I det perfekta experimentet tar hela försöksgruppen del av försöksverksamheten medan hela kontrollgruppen tar del av det alternativ som erbjuds. På så vis kan effekten av insatserna enkelt mätas som den genomsnittliga avvikelser i utfallet mellan grupperna. Denna ideala situation är emellertid ytterst ovanlig vid genomförande av fältexperiment av detta slag och förekomsten av s.k. ”no-shows”, ”drop-outs” och ”cross-overs” reducerar ofta nyttan av det experimentella upplägget.⁷ I en översikt av amerikanska experiment genomförda mellan 1975 och 1992 visar Heckman m.fl. (1999) att andelen deltagare i försöksgrupperna ofta understeg 70 procent och ibland var lägre än 50 procent. Dessutom var andelen kontrollgruppspersoner som fick ta del av försöksverksamheterna i vissa fall så hög som 40 procent.

---

⁷ Med ”no-shows” avses försöksgruppspersoner som inte deltar i aktiviteterna, ”drop-outs” är personer i samma grupp som av någon anledning inte fullföljer den anvisade insatsen. ”Cross-overs” är avslutningsvis benämningen på personer i kontrollgruppen som får ta del av försöksgruppens insatser.

Samtliga experiment som presenteras här innehåller "no-shows". Dessa utgörs av arbetslösa som vid randomiseringen visserligen var registrerade som öppet arbetslösa men som inväntade ett arbetsmarknadspolitiskt program. I dessa fall gick programmet före försöksinsatserna. För att reducera risken för multipla anvisningar föregicks samtliga randomiseringar, med undantag för de i Skellefteå, av en genomgång av personakterna där arbetslösa som anvisades till program i de flesta fall kunde elimineras. Aktgenomgångarna bidrog därmed till att öka skillnaden i service mellan försöks- och kontrollgrupper.

Vid sidan av "no-shows" hann ett stort antal i försöksgrupperna lämna arbetslöshet i perioden mellan anvisning och start av insatserna.⁸ Eftersom anvisningen i sig kan ha betydelse för den arbetslöses sökaktivitet och reservationslön måste dessa behållas i analysen. Andelen som lämnade öppen arbetslöshet innan start varierade mellan experimenten och var i hög grad avhängig längden på tidsintervallet mellan anvisningen och starten av försöksverksamheten.⁹ I Östergötland och Uppsala, som tillämpade en tre- respektive en 4,4-veckors anvisningsperiod i genomsnitt, lämnade 40 respektive 44 procent (öppen) arbetslöshet innan start. Motsvarande andel i Jämtland, där i genomsnitt 6,3 veckor förlöpte mellan anvisning och försöksstart, var 57 procent. I Skellefteå saknas uppgifter om längden på anvisningsperioden, men 12 procent lämnade arbetslöshet inom en vecka efter att anvisningen nått den arbetslöse. Man ska också komma ihåg att mellan 15 och 25 procent av alla som lämnade arbetslöshet återvände till arbetslöshet inom en vecka och att de flesta av dessa åter anvisades försöksinsatserna. En grov uppskattning säger att mellan 60 och 75 procent av de arbetslösa i försöksgrupperna i åtminstone någon grad deltog i försöksinsatserna.

Till detta ska läggas att vissa arbetslösa i kontrollgrupperna erbjöds service liknande de i försöksverksamheterna. Sammantaget är alltså skillnaden i service mellan försöks- och kontrollgrupper en bra bit ifrån det stipulerade "1". Det innebär att de enkla andelsjämförelserna underskattar de sanna effekterna av insatserna.

---

⁸ Notera att dessa inte räknas som "no-shows" eftersom de, givet att de kvarstod som arbetslösa, hade blivit föremål för insatserna.

⁹ Andelen var också korrelerad med målgruppens rörlighet. I Jämtland återfanns dessutom ett samband med försöks- och kontrollgruppstillhörighet.

Tabell 1 Försöksverksamheterna: en översikt

	Jämtland	Uppsala	Östergötland	Skellefteå
Målgrupp	Öppet arbetslösa med rätt till a-kassa	Öppet arbetslösa eftergymnasialt utildade inom samhällsvetenskap	Öppet arbetslösa långtidsarbetslösa ungdomar 18–24	Öppet arbetslösa ungdomar 18–24
Insatser	1. Jobsökaktiviteter & utökad kontroll av sökbeteende, i grupp (JSA+K). 2. Utökad kontroll av sökbeteende, individuellt (K)	Oövervakade gruppträffar	Traditionella jobsökaktiviteter i grupp	Traditionella jobsökaktiviteter i grupp
Antal obs.	1003	518	735	288
<i>Varav:</i>				
Deltagare	496	275	357	143
Icke-deltagare	507	243	378	145

4 Data och metod

De arbetslösa följs löpande i A-stat, en longitudinell databas som innehåller information från de olika a-kassorna om vilka som varje vecka uppbär arbetslöshetsersättning. Databasen innehåller också information om ersättningsnivå och ersättningstyp (grundbelopp eller inkomstrelaterad ersättning). I A-stat saknas uppgifter om avbrottsorsak. Därför matchas data med uppgifter från Arbetsförmedlingens databas vid avbrottstidpunkten. Eftersom dessa två register inte till fullo överensstämmer kategoriseras avslut utan en tillhörande avslutsorsak registrerad inom två veckor som avslut av ”okänd orsak”. I analysen finns tillgång till A-statdata t.o.m. 31 december 2006 och Af-data t.o.m. augusti 2008.

Information om sysselsättningsstatus i november varje år samt årliga inkomstuppgifter hämtas från SCB:s LISA-databas. Från LISA hämtas också

en mängd individuppgifter som exempelvis kön, ålder, utbildningsnivå och födelseland.

Tabell 2 ger en kortfattad beskrivning av försöks- och kontrollgrupperna. Randomiseringarna har fungerat väl såtillvida att försöks- och kontrollgrupp i respektive experiment överlag är mycket lika varandra. I Jämtland hade den ena av försöksgrupperna en signifikant mindre omfattande arbetslöshetshistorik än kontrollgruppen (2,65 jämfört med 3,09 år).¹⁰ Den omfattande arbetslöshetshistoriken, såväl i den pågående som tidigare arbetslöshetsperioder, belyser den svaga efterfrågan på den lokala arbetsmarknaden. Eftersom ingen särskild avgränsning gjordes i Jämtlandsexperimenten finns samtliga ålders- och utbildningskategorier representerade bland de arbetslösa. Även i Uppsala har de arbetslösa långa arbetslöshetstider bakom sig. Andelen kvinnor är också hög i jämförelse med övriga experiment. De arbetslösa i ungdomsexperimenten är lika i de flesta avseenden. Eftersom projektet i Östergötland i huvudsak fokuserade på långtidsarbetslösa ungdomar var deras arbetslöshetstider överlag längre.

De arbetslösa följs mellan tidpunkten för anvisning under 2004 t.o.m. 31 december 2006 i tre dimensioner; årlig bruttoinkomst från arbete, sysselsättningsstatus i november varje år, och totalt antal arbetslöshetsveckor. Vid analys av sammanhängande arbetslöshetstider kan de arbetslösa under vissa förutsättningar följas t.o.m. augusti 2008.¹¹ Effekterna analyseras i olika regressionsmodeller där följande förklarande variabler ingår: kön, ålder, utbildningsnivå, medborgarskap, arbetshandikapp (ja/nej), arbetslöshetshistorik, sökt yrke, utbildning och erfarenhet i sökt yrke, ersättningstyp (grundbelopp eller inkomstrelaterad ersättning), ersättningsnivå, Af-kontor, och anvisningsdatum. Dessutom ingår en indikator för om den arbetslöse tillhör försöks- eller kontrollgruppen. Notera alltså att trots att urvalet skett via randomisering, och grupperna därmed ska vara jämförbara, används ändå statistiska modeller i analysen. Den främsta orsaken till det är att det ändå kan finnas mindre avvikelser mellan grupperna som man i dessa modeller kan justera för. Dock borde resultaten i dessa analyser ligga mycket nära dem som skulle fås genom en enkel jämförelse av genomsnitt mellan grupperna.

---

¹⁰ Detta justeras för i analyserna av effekterna.

¹¹ Detta förutsätter att den arbetslöse den 31 december 2006 deltog i ett arbetsmarknadspolitiskt program, då följdes episoden istället i Arbetsförmedlingens arbetslöshetsregister.

Effekterna på arbetsinkomst och antal arbetslöshetsveckor respektive år, samt på pågående arbetslöshetsperiod, analyseras i en linjär regressionsmodell. Sysselsättningsstatus, d.v.s. anställd/ej anställd, analyseras i en logit-modell. Då effekten av anvisningen till insatserna, och insatserna i sig, analyseras separat används en s.k. Cox regressionsmodell. I den studeras sannolikheten att avsluta arbetslöshetsperioden vid en viss tidpunkt, *givet* att den fortfarande pågår. Samma typ av modell används också för att analysera effekterna på olika typer av utflöden från arbetslöshet, arbete och övrigt.¹²

---

¹² En närmare beskrivning av modellerna finns i Hägglund (2009).

Tabell 2 Beskrivning av försöks- och kontrollgrupper. Andelar om ej annat anges (standardavvikelse inom parentes)

	Jämtland			Uppsala		Östergötland		Skellefteå	
	Försöks- grupp (JSA+K)	Försöks- grupp (K)	Kontroll- grupp	Försöks- grupp	Kontroll- grupp	Försöks- grupp	Kontroll- grupp	Försöks- grupp	Kontroll- grupp
Kvinna	0,32 (0,47)	0,35 (0,48)	0,28 (0,45)	0,53 (0,50)	0,50 (0,50)	0,44 (0,50)	0,38 (0,49)	0,34 (0,47)	0,32 (0,47)
Ålder									
18-24	0,07 (0,26)	0,08 (0,28)	0,07 (0,25)	0,01 (0,12)	0,01 (0,11)	0,91 (0,29)	0,92 (0,27)	0,92 (0,27)	0,92 (0,28)
25-44	0,57 (0,50)	0,50 (0,50)	0,56 (0,50)	0,73 (0,44)	0,70 (0,46)	0,09 (0,29)	0,08 (0,27)	0,08 (0,27)	0,08 (0,28)
45-	0,35 (0,48)	0,41 (0,49)	0,37 (0,48)	0,25 (0,43)	0,29 (0,46)	-	-	-	-
Utbildningsnivå									
<=Grundskola	0,19 (0,39)	0,25 (0,43)	0,21 (0,41)	-	-	0,09 (0,29)	0,13 (0,34)	0,08 (0,28)	0,10 (0,30)
Gymnasium	0,54 (0,50)	0,49 (0,50)	0,54 (0,50)	-	-	0,83 (0,37)	0,78 (0,41)	0,87 (0,33)	0,83 (0,38)
Universitet	0,27 (0,44)	0,26 (0,44)	0,25 (0,43)	1,0 (0,06)	1,0 (0,00)	0,08 (0,26)	0,09 (0,28)	0,04 (0,20)	0,08 (0,27)
Erfarenhet av arbetslöshet*									
Pågående period, år	0,92 (1,57)	0,88 (1,62)	0,88 (1,54)	0,60 (0,89)	0,66 (0,76)	0,56 (0,66)	0,55 (0,61)	0,13 (0,16)	0,15 (0,24)
Totalt, år	3,51 (4,62)	2,65 (4,10)	3,09 (4,02)	2,16 (2,34)	2,06 (2,09)	1,05 (0,78)	1,07 (0,83)	0,78 (1,22)	0,67 (1,10)
Dagersättning, kr	624 (116)	618 (126)	626 (117)	589 (166)	569 (171)	486 (161)	481 (160)	464 (157)	479 (154)
Antal observationer	246	250	507	275	243	357	378	143	145

Notera: JSA=jobbsökaraktiviteter, K=kontroll av sökbetaende. Uppgifterna avser veckan för anvisning. * Avser perioder som öppet arbetslös och som deltagare i program. Fetstil indikerar 95 procents statistiskt säkerställd avvikelse i jämförelse med kontrollgruppen.

5 Effekter på inkomst, sysselsättning och arbetslöshetens längd

Detta avsnitt presenterar effekterna av försöksinsatserna på de efterföljande arbetsinkomsterna, anställningsmöjligheterna, risken för arbetslöshet samt arbetslöshetstiderna 2004–2006. Eftersom ett stort antal analyser presenteras erbjuds i slutet av avsnittet en sammanfattning av de viktigaste resultaten. I avsnitt 6 kommer sedan effekterna att studeras för olika grupper av arbetslösa. Därefter kommer avsnitt 7 att analysera effekterna på olika nivåer i samhället medan avsnitt 8 tittar närmare på frågan om det är viktigt om utökad kontroll kombineras med aktiva jobbsökarinsatser.

En generell slutsats är att deltagarnas ställning på arbetsmarknaden har stärkts då nästan samtliga koefficienter har rätt tecken samt i många fall är stora. En stor andel av de skattade effekterna är dock inte, som en följd av små urval och stora konfidensintervall, statistiskt säkerställda vilket skapar viss osäkerhet när man ska dra slutsatser. Då koefficienterna trots allt överlag pekar i rätt riktning samtidigt som ingen av de signifikanta effekterna är negativa är det emellertid rimligt att bedöma utfallen av experimenten som positiva.

Tabell 3 redovisar effekterna av insatserna på de årliga arbetsinkomsterna, anställningsmöjligheterna och antalet arbetslöshetsveckor respektive år 2004–2006. Resultaten i Jämtland är något splittrade såtillvida att effekterna från insatsen som kombinerar jobbsökaraktiviteter och utökad kontroll, och insatsen som bara involverar kontrollen, skiljer sig åt. Visserligen reducerar båda insatserna antalet arbetslöshetsveckor med mellan 0,6 och 2,0 veckor per år (med ett undantag), men medan JSA+K-insatserna genomgående genererar positiva effekter på såväl anställningsmöjligheter som inkomster är motsvarande effekter för enbart kontrollinsatserna nära noll eller t.o.m. negativa. En jämförelse mellan de två försöksgrupperna visar att skillnaderna är statistiskt signifikanta beträffande jobbchanser (2005 och 2006) och inkomster (2006) till de kombinerade insatsernas fördel.

Resultaten i Uppsala är genomgående positiva, 2005 uppvisar samtliga utfallsmått signifikant positiva effekter. Sannolikheten att vara anställd i november var då 53 procent högre i försöksgruppen samtidigt som arbetsinkomsten i genomsnitt var 19 200 kronor högre.

I Östergötland är skillnaderna mellan försöks- och kontrollgrupp genomgående små och inte signifikanta. Noterbart är att alla utfallsmått är mer positiva 2006 jämfört med 2004.

Avslutningsvis rapporterar det andra ungdomsprojektet i Skellefteå stora och signifikant positiva effekter på antingen jobbchanser eller arbetsinkomster (eller båda) under samtliga år. Denna positiva effekt är oväntad mot bakgrund av det stora fokus som fanns på ungdomar under denna period och som rimligen borde ha reducerat skillnaden i service mellan grupperna.¹³

---

¹³ Tabell A1—3 redovisar genomsnittlig årsarbetsinkomst och sysselsättningsstatus, samt genomsnittligt antal arbetslöshetsveckor i försöks- och kontrollgrupp i respektive experiment.

Tabell 3 Effekter (justerade) på arbetsinkomst (1000 kr), anställningsstatus (oddskvoter), och antal arbetslöshetsveckor, 2004–2006

Jämtland						
	<i>JSA+K</i>			<i>K</i>		
	Arbets- inkomst	Anställ- ningsstatus	Antal arbetslös- hetsveckor	Arbets- inkomst	Anställ- ningsstatus	Antal arbetslös- hetsveckor
2004	1,5 [-11,0-14,0]	1,34* [0,96-1,89]	-0,6 [-2,3-1,0]	-3,1 [-15,3-9,0]	1,21 [-0,86-1,70]	-1,1 [-2,7-0,6]
2005	7,2 [-7,5-21,9]	1,38* [0,97-1,98]	-1,7 [-4,3-0,9]	4,7 [-9,5-18,9]	1,08 [-0,76-1,53]	-2,0 [-4,6-0,6]
2006	11,9 [-4,2-28,0]	1,17 [0,79-1,73]	-0,9 [-3,5-1,6]	-0,1 [-16,1-15,8]	0,95 [0,65-1,38]	1,7 [-0,9-4,3]
Uppsala			Östergötland			
	Arbets- inkomst	Anställ- ningsstatus	Antal arbetslös- hetsveckor	Arbets- inkomst	Anställ- ningsstatus	Antal arbetslöshet sveckor
2004	2,0 [-12,7-16,7]	1,25 [0,84-1,85]	-1,6 [-3,8-0,7]	-2,4 [-9,6-4,8]	1,02 [0,72-1,43]	-0,7 [-2,1-0,7]
2005	19,2* [-2,6-41,0]	1,53** [1,02-2,29]	-2,7* [-5,7-0,3]	-1,6 [-13,1-9,9]	0,91 [0,67-1,25]	0,1 [-2,4-2,6]
2006	20,0 [-4,7-44,7]	1,18 [0,74-1,88]	-2,2* [-4,8-0,3]	4,6 [-8,9-18,1]	1,11 [-0,79-1,55]	0,5 [-1,8-2,9]
Skellefteå						
	Arbets- inkomst	Anställ- ningsstatus	Antal arbetslös- hetsveckor			
2004	18,4*** [5,6-31,1]	1,44 [0,85-2,45]	-2,2* [-4,5-0,1]			
2005	28,7*** [11,1-46,4]	1,93** [1,09-3,41]	-2,8 [-6,2-0,7]			
2006	23,1** [2,8-43,4]	1,64* [0,91-2,95]	-0,5 [-3,8-2,8]			

Notera: JSA=jobbsökaktiviteter, K=kontroll av sökbetaende. Antal obs. i analys av inkomst och sysselsättningsstatus, Jämtland (JSA+K), 2004: 753, 2005: 749, 2006: 745. Jämtland (K), 2004: 753, 2005: 753, 2006: 750. Uppsala, 2004: 511, 2005: 504, 2006: 500. Östergötland, 2004: 735, 2005: 732, 2006: 729. Skellefteå, 2004: 288, 2005: 288, 2006: 286. Antal obs. i analys av antal arbetslöshetsveckor, se Tabell 1. 95 procents konfidensintervall inom hakparentes. */**/** betecknar statistiskt säkerställda effekter på 10/5/1 procents nivå.

Den minskade risken för arbetslöshet kan antingen vara resultatet av snabbare avslut av den pågående arbetslöshetsperioden eller av en minskad risk för framtida arbetslöshet. Härnäst studeras effekten av insatserna på de pågående arbetslöshetsperioderna. Tid i arbetslöshet inkluderar perioder i öppen arbetslöshet och som deltagare i arbetsmarknadspolitiska program. Den arbetslöse följs från tidpunkten för anvisningen tills arbetslösheten avslutats eller till som längst 31 december 2006.¹⁴ Uppehåll i 0,5 dagar är tillräckligt för att avbryta en period av öppen arbetslöshet medan en dag räcker för att avsluta ett program. Längre ner rapporteras effekterna då endast uppehåll längre än en vecka kvalificerar för avslut.

Tabell 4 presenterar effekterna av insatserna på de genomsnittliga arbetslöshetsperioderna. Deltagande i insatserna förefaller leda till snabbare avslut av arbetslöshetsperioden. Emellertid är resultaten från Jämtland, där båda insatserna reducerade arbetslöshetsperioden med ca sju veckor (32 procent), de enda som är statistiskt säkerställda. Avsevärt mindre positiva effekter återfanns också i Uppsala (-0,4 veckor), Östergötland (-1,1 veckor) och Skellefteå (-2,2 veckor).¹⁵

Tabell 4 Effekter (justerade) på arbetslöshetsperiod (veckor)

Pilotprojekt	Effekt
Jämtland	
<i>JSA+K</i>	-6,9 [-11,7- -2,1]***
<i>K</i>	-6,8 [-11,5- -2,2]***
Uppsala	-0,4 [-5,6-4,8]
Östergötland	-1,1 [-5,6-3,3]
Skellefteå	-2,2 [-5,9-1,5]

Notera: JSA=jobbsökaraktiviteter, K=kontroll av sök beteende. Justeringar har gjorts i en linjär regressionsmodell där samma kontrollvariabler som i Tabell 3 har inkluderats. 95 procents konfidensintervall inom hakparentes. ***/*** betecknar statistiskt säkerställda effekter på 10/5/1 procents nivå.

¹⁴ Om den arbetslöse den 31 december befann sig i ett program kunde arbetslöshetsperioden följas till som längst augusti 2008.

¹⁵ I Hägglund (2009) har känslighetsanalyser genomförts som alla indikerar att resultaten är robusta.

I Tabell 5 redovisas resultaten när vi närmare undersöker dynamiken i effekterna genom att studera effekten av anvisningen och insatserna var för sig. Den första raden rapporterar genomsnittseffekterna sett över hela uppföljningsperioden uttryckt som hasardkvoter. Dessa har en nära koppling till de redovisade effekterna på genomsnittstiderna i Tabell 4. Ett värde över "1" innebär ett ökat utflöde som ett resultat av aktiviteterna medan ett värde under 1" signalerar det motsatta.

I Jämtland rapporterar båda insatserna som väntat signifikant positiva effekter. JSA+K-insatserna ökade utflödet med i genomsnitt 37 procent medan K-insatserna, d.v.s. enbart kontrollaktiviteterna, ökade utflödet med 30 procent. Noterbart är att de positiva effekterna verkar ha uppkommit genom delvis olika mekanismer. Medan JSA+K-aktiviteterna genererar omfattande och signifikanta utflöden från arbetslöshet redan innan start, och mindre men fortfarande positiva effekter under tiden i aktiviteterna, rapporterar K-insatserna det motsatta mönstret. En möjlig förklaring kan vara att de kombinerade insatserna genomfördes i grupp, vilket för vissa arbetslösa kan ha uppfattats som stigmatiserande, medan kontrollinsatserna skedde genom personliga uppföljningsmöten. Om en förhållandevis gynnad grupp, d.v.s. en grupp som relativt enkelt kan hitta alternativa inkomstkällor, lämnar arbetslöshet i ett tidigt skede kvarstår en svårare grupp när aktiviteterna väl sätter i gång. Detta skulle i sin tur kunna förklara den mindre positiva, men dock positiva, effekten av insatserna.

Såväl Uppsala som Östergötland rapporterar positiva men insignifikanta effekter på utflödet. Både insatserna redovisar mer positiva effekter av aktiviteterna än av anvisningarna. I Skellefteå, där ingen uppdelning av uppföljningsperioden är möjlig, rapporteras en signifikant 27-procentig ökning av utflödet från arbetslöshet.

Tabell 5 Effekter (justerade) på utflödet från arbetslöshet i genomsnitt, under anvisningsperioden, samt under tiden i insatsen, hasardkvoter

Jämtland		
	<i>JSA+K</i>	<i>K</i>
Genomsnittseffekt	1,372 (0,084)***	1,299 (0,084)***
Effekt av anvisning	1,515 (0,115)***	1,203 (0,121)
Effekt av deltagande	1,238 (0,118)*	1,386 (0,111)***
Uppsala		
Genomsnittseffekt	1,056 (0,093)	1,074 (0,078)
Effekt av anvisning	1,004 (0,191)	1,034 (0,145)
Effekt av deltagande	1,072 (0,105)	1,090 (0,091)
Skellefteå		
Genomsnittseffekt	1,271 (0,123)**	
Effekt av anvisning	-	
Effekt av deltagande	-	

Notera: JSA=jobsökaktiviteter, K=kontroll av sökbetaende. Alla regressioner inkluderar de kontrollvariabler som anges i Tabell 3. Standardfel anges inom parentes. */**/** betecknar statistiskt säkerställda effekter på 10/5/1 procents nivå.

Ett högre utflöde från arbetslöshet är inte nödvändigtvis synonymt med samhällsekonomiska vinster. Genom att öka kostnaden för att kvarstå i arbetslöshet ökar exempelvis drivkrafterna att söka sig till andra angränsande ersättningsystem (sjukförsäkringen, försörjningsstöd), vilket riskerar att försena övergången till arbete.

I Tabell 6 rapporteras effekterna av insatserna på utflödet till arbete och övrigt separat. De små urvalen gör det nödvändigt att studera utflödet till sjukskrivning, förtidspension (sjukersättning), reguljär utbildning och ”okänd orsak” gemensamt. Noteras bör att avbrottsspecifika analyser är känsliga för registerkvalitet och de lokala registreringsrutinerna. Ju sämre kvalitet, desto högre andel utflöde av okänd orsak.

Insatserna i Jämtland ökade utflödet till både jobb och övrigt med mellan 30 och 44 procent. I den sistnämnda kategorin är avslut p.g.a. sjukskrivning särskilt förekommande. Bakom den lilla ökningen av det genomsnittliga utflödet från arbetslöshet i Uppsala (Tabell 5), döljer sig en signifikant ökning av

utflödet till arbete och en likaledes signifikant minskning av utflödet till andra aktiviteter. Detta resultat stämmer väl överens med de tidigare funna positiva effekterna på efterföljande anställningsstatus och arbetsinkomst (Tabell 3). Avslutningsvis rapporterar Östergötland svagt positiva men insignifikanta effekter på sannolikheten att lämna arbetslöshet för såväl arbete som övrigt, medan Skellefteå uppvisar en kraftig ökning av utflödet till arbete. Båda dessa resultat överensstämmer med resultaten från Tabell 3.

Tabell 6 Effekter (justerade) på utflödet till arbete och övrigt, hasardkvoter

	Arbete	Övrigt
Jämtland		
<i>JSA+K</i>	1,322 (0,121)**	1,440 (0,117)**
<i>K</i>	1,300 (0,122)**	1,306 (0,116)**
Uppsala	1,925 (0,153)***	0,724 (0,121)***
Östergötland	1,101 (0,112)	1,037 (0,111)
Skellefteå	1,848 (0,197)***	1,005 (0,165)

Notera: JSA=jobsökaraktiviteter, K=kontroll av sökbeteende. Alla regressioner inkluderar de kontrollvariabler som anges i Tabell 3. "Övrigt" avser arbetslöshetsperioder som avslutas med sjukskrivning, förtidspension (sjukersättning), reguljär utbildning, eller av okänd anledning. Standardfel anges inom parentes. */**/** betecknar statistiskt säkerställda effekter på 10/5/1 procents nivå.

Avkastningen av att fler lämnar arbetslöshet är i hög grad avhängig utflödets varaktighet. Hittills har väldigt korta uppehåll i arbetslöshetsperioden (0,5 och 1 dag) tillåtits kvalificera för avslut. I detta avsnitt studeras hur resultaten påverkas då endast avslut längre än en vecka inkluderas.

Tabell B1 (Appendix B) återger effekten på de genomsnittliga arbetslöshetstiderna då uppehåll kortare än en vecka inte beaktas. Resultaten för Uppsala samt ungdomsprojekten är liknande de i huvudanalysen. För Jämtland sker emellertid en avsevärd reduktion av de mycket positiva effekter som konstaterades, från ca sju veckor till 4,2 respektive 4,6 veckor. Dessa effekter är fortfarande att betrakta som betydande men är inte statistiskt säkerställda.

Mönstret är detsamma även i flödesanalysen där Uppsala, Östergötland och Skellefteå uppvisar nästan identiska genomsnittseffekter som i huvudanalysen. En skillnad är emellertid att både Uppsala och Östergötland rapporterar större effekter från anvisningen och mindre effekter av insatserna. Såväl Uppsala som

Skellefteå redovisar också mindre, men fortfarande signifikanta, effekter på utflödet till arbete (tabell B3).

För Jämtland leder avgränsningen till längre avbrott till delvis andra slutsatser. Endast de kombinerade insatserna uppvisar signifikanta effekter på utflödet från arbetslöshet, emellertid sjunker den positiva effekten från 37 till 22 procent. För såväl JSA+K- som K-gruppen kvarstår de signifikant positiva effekterna av insatserna, emellertid försvinner mycket av skillnaden i utflödet från arbetslöshet innan start. Ingen av insatserna genererar längre signifikanta anvisningseffekter, för K-gruppen är effekten t.o.m. negativ. Noterbart är också att medan de positiva effekterna på utflödet till arbete kvarstår, är de positiva effekterna på övergångarna till övrigt, och då i synnerhet till sjukskrivning, borta. En slutsats är således att den tydliga ökningen i sannolikheten att lämna arbetslöshet innan start till stor del är resultatet av tillfälliga sjukskrivningar.

De viktigaste slutsatserna i detta avsnitt kan sammanfattas i nedanstående punkter.

- Trots osäkra skattningar förefaller insatserna ha förkortat arbetslöshetsperioden för deltagarna. Stora signifikanta effekter återfanns i de två projekten i Jämtland. Där konstateras också tydliga ökning av utflödet från arbetslöshet i perioden mellan anvisning till, och start av, insatserna.
- Fyra av de fem experimenten uppvisar signifikanta ökning i utflödet till arbete. I Jämtland skedde också en tydlig ökning av korta sjukskrivningar.
- I tre av de fem experimenten konstateras signifikant positiva effekter på antingen sysselsättningsstatus eller arbetsinkomster (eller båda) under de efterföljande åren efter insatserna.
- På basis av experimenten i Jämtland konstateras att en kombination av jobbsökar- och kontrollinsatser, i jämförelse med enbart kontrollinsatser, genererar signifikant mer gynnsamma effekter på efterkommande jobbchanser och arbetsinkomster.

6 Effekter för olika grupper av arbetslösa

På samma sätt som effekten av en insats inte kan förväntas vara konstant över uppföljningsperioden kan effekten förväntas variera mellan olika grupper av arbetslösa. I detta avsnitt poolas data från samtliga experiment, och över hela uppföljningsperioden, för att kunna studera insatsernas effekter för olika delgrupper. Analyserna kontrollerar för betydelsen av bakomliggande faktorer samt inkluderar en dummy för varje experiment.

I Tabell 7 (första raden) rapporteras signifikant positiva effekter för tre av de fyra utfallsmåtten. Insatserna ökade arbetsinkomsterna med i genomsnitt 15 500 kronor sammanlagt under de efterföljande 2–3 åren, samt reducerade den pågående arbetslöshetsperioden med tre veckor och det totala antalet arbetslöshetsveckor med 2,3 veckor. Det fjärde måttet, sysselsättningsstatus 2006, är också positivt men inte signifikant.

För män, till skillnad från för kvinnor, föranledde insatserna signifikant förkortade arbetslöshetstider. För kvinnor innebar insatserna å andra sidan högre inkomster, om än inte signifikant. Noterbart är att ungdomar, trots resultaten från Skellefteå, är den enda åldersgrupp som inte uppvisar några signifikant positiva effekter av insatserna. Tvärtom framstår gruppen 45+ som den mest gynnade med de genomsnittligt största ökningarna av inkomsterna samt med signifikanta minskningar av både pågående (-7,4 veckor) och total (-7,2 veckor) arbetslöshetstid. Resultaten betingat av utbildningsnivå visar att arbetslösa med endast grundskoleutbildning reducerade arbetslöshetstiden mest av alla delgrupper (-8 veckor), medan de mest högst utbildning ökade sina arbetsinkomster mest av alla (+36 700 kronor). Avslutningsvis verkar insatserna ha haft gynnsamma effekter för både kort- och långtidsarbetslösa. Om något förefaller de långtidsarbetslösa har gynnats mest, åtminstone beträffande risken för arbetslöshet.

Tabell 7 Effekter (justerade) på arbetsinkomst (1000 kr) och antalet arbetslöshetsveckor (båda aggregerade 2004-2006), anställningsstatus 2006 (oddskvot) och arbetslöshetstid (veckor), fördelat på grupptillhörighet. Poolade data

	Arbets- inkomst	Anställnings status 2006	Antal arbetslös- hetsveckor	Arbetslöshetstid (veckor)
Genomsnittseffekt	15,5* (9,1)	1,10 (0,09)	-2,3* (1,3)	-3,0*** (1,1)
Kön:				
Man	14,3 (12,3)	1,06 (0,12)	-2,5 (1,7)	-3,5** (1,5)
Kvinna	20,3 (12,8)	1,15 (0,15)	-1,3 (2,0)	-1,6 (1,8)
Ålder:				
18-24	5,1 (11,4)	1,05 (0,14)	0,8 (2,1)	0,2 (1,7)
25-44	20,7 (15,7)	1,21 (0,17)	-3,3* (2,0)	-3,7** (1,5)
45-64	34,8 (24,3)	0,94 (0,20)	-7,2** (3,4)	-7,4** (3,5)
Utbildningsnivå:				
Grundutbildning	9,8 (23,2)	1,18 (0,27)	-4,2 (4,3)	-8,0** (3,5)
Gymnasium	1,2 (10,7)	1,03 (0,12)	0,5 (1,8)	-2,4 (1,5)
Universitet	36,7** (19,1)	1,25 (0,18)	-5,2** (2,3)	-1,6 (2,0)
Erfarenhet av arbetslöshet (totalt):				
<=3 månader	24,5* (14,9)	1,11 (0,17)	-1,2 (2,1)	-1,4 (1,7)
>3<=12 månader	13,3 (14,0)	1,05 (0,14)	-1,9 (2,0)	-2,4 (1,7)
>12 månader	8,9 (20,3)	1,23 (0,22)	-5,2 (3,4)	-6,5** (3,2)

Notera: Antal obs. vid analys av inkomster: 2 504, sysselsättningstatus: 2 507, antal arbetslöshetsveckor och arbetslöshetstid: 2 544. Alla regressioner inkluderar de kontrollvariabler som anges i Tabell 3. Standardfel anges inom parentes. */**/** betecknar statistiskt säkerställda effekter på 10/5/1 procents nivå.

7 Insatsernas effekter på olika nivåer i samhället

I detta avsnitt studeras projektinsatsernas kostnader och intäkter på olika nivåer i samhället. De perspektiv som studeras är: i) arbetslöshetsförsäkringen, ii) statsbudgeten och iii) samhällsekonomin.¹⁶ För att studera effekterna på arbetslöshetsförsäkringen ställs utgifterna för projektinsatserna mot förändringarna i utbetald arbetslöshetsersättning under den 2–3 år långa uppföljningsperioden.¹⁷ Lägg till denna analys eventuella förändringar i skatteintäkter som en konsekvens av ökade eller minskade jobbchanser och arbetsinkomster får vi betydelsen för statsbudgeten.¹⁸ Avslutningsvis kontrasteras förändringarna i arbetsinkomsterna med utgifterna för projekten för att mäta effekterna på samhällsekonomin i stort. För enkelhetens skull bortser vi i analysen från eventuella undanträngningseffekter, detta trots att de får anses mycket troliga vid ett storskaligt genomförande.

Tabell 8 visar att trots att de administrativa kostnaderna för insatserna var relativt låga (2–3 000/person), gav projektet i Östergötland små men negativa resultat i arbetslöshetssystemet. Projektet innebar också en samhällsekonomisk förlust då insatserna varken innebar ökade anställningsmöjligheter eller arbetsinkomster. Noterbart är att den utökade kontrollinsatsen i Jämtland gav större avkastning i arbetslöshetssystemet än för samhället i stort. Detta som en konsekvens av att insatserna förkortade arbetslöshetstiderna samtidigt som de orsakade lägre arbetsinkomster. Avslutningsvis rapporterar verksamheterna i Jämtland (JSA+K), Uppsala och Skellefteå betydande positiva effekter för såväl arbetslöshetssystemet som samhällsekonomin. Emellertid är resultaten från Uppsala (minskad arbetslöshetsersättning) samt Skellefteå (högre inkomster) de enda som är statistiskt säkerställda.

---

¹⁶ Nivåindelningen följer Meyer (1995).

¹⁷ Denna liksom övriga analyser är baserade på experimentspecifika regressionsanalyser där observerade skillnader mellan försöks- och kontrollgrupperna tagits hänsyn till.

¹⁸ I beräkningarna används en skattesats på 30 procent för såväl arbetsinkomster som arbetsgivaravgifter.

Tabell 8 Analys av kostnader och intäkter på olika nivåer i samhället (1000 kr)

	Effekt på utbetalad a- kassa	Administrativa kostnader	Effekt på arbetsinkomst	Intäkter minus kostnader		
				Arbetslöshets- försäkringen (1)+(2)	Statsbudgeten* (4)+,6•(3)	Samhälle (3)-(2)
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Jämtland						
<i>JSA+K</i>	10,0	-2,0	22,5	8,1	22,1	20,5
<i>K</i>	4,3	-2,0	2,1	2,3	3,6	0,1
Uppsala	18,6	-2,2	40,2	16,4	41,4	38,0
Östergötland	-0,0	-1,9	-0,0	-2,0	-2,0	-2,0
Skellefteå	12,9	-2,6	52,4	10,4	53,0	65,8

Notera: JSA=jobbsökaraktiviteter, K=kontroll av sökbetaende. *: 0,6 avser inomstskatt (30 procent) samt arbetsgivaravgifter (30 procent)

8 Utökad kontroll, med eller utan jobsökarinsatser?

Resultaten från Jämtland är särskilt intressanta eftersom det är det enda projekt där två olika insatser prövades på samma arbetsmarknadsmässiga förhållanden. Vi har hittills konstaterat att utökad kontroll, såväl i kombination med som utan jobsökarinsatser, ökar sannolikheten att lämna arbetslöshet både till jobb och övrigt. Men medan de kombinerade insatserna på lite längre sikt genererar positiva effekter på både arbetsinkomster och anställningsmöjligheter, finns inget som tyder på samma positiva effekter från enbart den utökade kontrollen.

En mer detaljerad analys visar att 87 (88) procent av de i JSA+K-gruppen som var anställda i slutet av 2004 också var det 2005 (2006). Motsvarande andel i K- och kontrollgruppen var 83 (84) respektive 82 (84) procent. Om man studerar de som *inte* var anställda i november 2004 ser vi att 47 (62) procent i JSA+K-gruppen var anställda 2005 (2006) och 46 (64) i kontrollgruppen. I K-gruppen var andelen 41 (55) procent. En slutsats är således att såväl kortare anställning bland de som fick anställning under 2004, som en lägre övergångs sannolikhet till arbete bland dem som inte var anställda, förklarar de sämre resultaten bland dem som bara fick utökad kontroll av sökbeteendet. Resultaten ger också en viss antydning om att K-gruppen påverkats negativt i förhållande till kontrollgruppen som ju mottog den reguljära servicen vid arbetsförmedlingen. Frånvaron av aktiva insatser vid sidan av kontrollen av sökbeteendet förefaller ha inneburit längre arbetslöshet för vissa arbetslösa.

Våren 2005 genomfördes enkätundersökningar i samtliga experimentregioner utom i Uppsala. Försöks- och kontrollgrupper fick svara på frågor om sökbeteende (om arbetslösa) och anställningsförhållanden (om anställda). I tabell 9 redovisas svaren för ett urval av dessa frågor i Jämtland.

Sammantaget visar resultaten att ungefär 50 procent av de anställda hade återvänt till en tidigare arbetsgivare, en majoritet (60–70 procent) fick ett arbete inom samma yrke som tidigare, och 65–70 procent fick en tillfällig eller timanställning.

Även om urvalet är litet och osäkerheten betydande tyder resultaten på att den ökade sannolikheten att få arbete i försöksgrupperna är konsekvensen av en ökad tendens att återvända till en tidigare arbetsgivare och till sitt tidigare yrke. En skillnad mellan försöksgrupperna är emellertid att en högre andel (68 procent jämfört med 48 procent) fick en tillfällig anställning bland dem som bara fick utökad kontroll. Detta överensstämmer med den lägre anställnings-

andelen i denna grupp under 2005 och 2006 bland anställda 2004. Om insatserna leder till att fler accepterar tillfälliga anställningar kan det vara positivt under förutsättning att de fungerar som en inkörsport till mer permanenta arbeten. Det finns dock en risk att de tillfälliga anställningarna endast försenar övergångarna till mer varaktiga anställningar.

Tabell 9 Enkät svar för arbetslösa som fått anställning, procent

	<i>JSA+K</i>	<i>K</i>	<i>Kontroll</i>
Arbetsgivare			
Samma som tidigare ^a	48	52	41
Annat/ej svar	52	48	59
Yrke (jämfört med tidigare)			
Samma/närliggande	70	66	62
Helt annat	29	32	35
Hade inget	1	2	3
Typ av anställning			
Tillsvidare	36	27	33
Tillfällig	48	68	57
Per timme	16	4	9

Notera: JSA=jobsökaktiviteter, K=kontroll av sök beteende. ^a: Inkluderar även subventionerade anställningar. Antal obs, JSA+K: 94, K: 95, kontroll: 181.

9 Avslutande diskussion

Denna uppsats har analyserat resultaten från fem pilotverksamheter i olika delar av landet där aktiviteter inom ramen för förmedlingsverksamhet har testats på utsatta grupper av arbetslösa. Eftersom urvalet till deltagande och icke-deltagande skedde via randomisering bär piloterna det klassiska experimentets prägel. Det innebär att effekterna av insatserna kan mätas med stor tillförlitlighet.

Trots små urval och därtill hörande osäkerhet är den samlade bilden av resultaten ändå positiv. Framför allt har deltagarna förkortat arbetslöshets-tiderna. I tre av experimenten har även positiva effekter på såväl sysselsättning som arbetsinkomst kunnat konstateras under de efterföljande åren.

Resultaten är i linje med tidigare forskningsresultat, inte minst det enda svenska experimentet på området (Delander, 1978), som också konstaterat gynnsamma effekter av olika typer aktiva förmedlingsinsatser. I två av experimenten, båda genomförda i Jämtland, återfanns jämförelsevis stora positiva effekter av insatserna. Exempelvis förkortades arbetslöshetstiderna med ca sju veckor. En möjlig orsak kan vara den låga sökaktivitet som präglade de arbetslösa i Jämtland och som också var orsaken till att experimenten genomfördes. En slutsats skulle alltså kunna vara att Arbetsförmedlingen har en viktig uppgift i att upprätthålla sökaktiviteten hos de arbetslösa, även om arbetsmarknaden är förhållandevis svag.

De positiva effekterna i de olika experimenten har uppstått såväl innan som under tiden i insatserna, vilket antyder att aktiviteterna har haft en aktiverande och kanske rent av avskräckande inverkan på vissa arbetsökande, och en kompetenshöjande inverkan på andra.

En slutsats är också att de intensifierade insatserna verkar ha haft gynnsamma effekter för olika grupper av arbetslösa. Noterbart är att de positiva effekterna för typiskt utsatta grupper (lågutbildade och långtidsarbetslösa) tog sig uttryck i kortare arbetslöshetstider, medan de positiva effekterna för högutbildade och korttidsarbetslösa i första hand visade sig i form av högre arbetsinkomster. Detta antyder att de svagare grupperna i högre utsträckning lämnade arbetslöshet till annat än arbete. Trots de positiva resultaten från ungdomsprojektet i Skellefteå var ungdomar annars den grupp som till synes hade minst avkastning av insatserna. En orsak kan vara att de i genomsnitt har kortare arbetslöshetstider än andra vilket minskar utrymmet för tydliga förbättringar. Detta förstärktes också sannolikt av att regeringen vid tidpunkten för experimenten hade formulerat ett mål om att halvera ungdomsarbetslösheten i landet.

Resultaten från Jämtland visar att utökad kontroll av den arbetslöses sökaktivitet har positiva effekter på utflödet från arbetslöshet såväl med som utan aktiva jobbsökaraktiviteter i kombination. Dock leder endast de kombinerade insatserna till positiva effekter på sysselsättningsstatus och arbetsinkomster under de följande åren, vilket antyder att utökad kontroll inte är tillräckligt för att uppnå långsiktigt positiva effekter. I experimentet med enbart utökad kontroll finns tecken på att det ökade utflödet till arbete var resultatet av en ökning av antalet tillfälliga anställningar. Samtidigt ökade båda typerna av insatser förekomsten av kortare sjukskrivningar, i synnerhet innan insatserna startade. Detta sätter i viss mån fokus på de potentiella riskerna med aktiva

insatser så tillvida att de genom att öka kostnaden för fortsatt arbetslöshet gör det relativt mer attraktivt att acceptera mer kortsiktiga lösningar. Detta riskerar i sin tur att försena övergången till mer varaktiga lösningar. Flödet till sjukförsäkringen belyser också det ömsesidiga beroendet mellan de olika sociala försäkringssystemen och behovet av att de är utformade med hänsyn till varandra för att undvika oönskade drivkrafter som leder bort från jobb.

Referenser

- Black, Dan A., Jeffrey A. Smith, Mark C. Berger och Brett J. Noel (2003), "Is the Threat of Reemployment Services More Effective than the Services Themselves? Evidence from Random Assignment in the UI System." *American Economic Review*. 93(4), 1313–1327.
- Delander, Lennart (1978), "Studier kring den arbetsförmedlande verksamheten." In *Arbetsmarknadspolitik i förändring*. SOU 1978:60.
- Dolton, Peter och Donal O'Neill (1996), "Unemployment Duration and the Restart Effect: Some Experience Evidence." *The Economic Journal*. 106(435), 387—400.
- Gorter, Cees och Guyonne R. J. Kalb (1996), "Estimating the Effect of Counselling and Monitoring the Unemployed using a Job Search Model." *Journal of Human Resources*. 31, s. 590–610.
- Graversen, Brian K, och Jan C. Van Ours (2008). "How to help unemployed find jobs quickly: Experimental evidence from a mandatory activation program." *Journal of Public Economics*. 92, s. 2020–2035.
- Heckman, James, Robert LaLonde och Jeffrey Smith (1999), "The Economics and Econometrics of Active Labor Market Policies." I *Handbook of Labor Economics*, Vol. III, edited by Orley Ashenfelter och David Card. Elsevier Science, Amsterdam.
- Hägglund, Pathric (2009), "Experimental Evidence from Intensified Placement Efforts among Unemployed in Sweden." Working Paper 2009:16. The Institute for Labour Market Policy Evaluation (IFAU), Uppsala.
- Hägglund, Pathric (2006), "A Description of Three Randomised Experiments in Swedish Labour Market Policy." Report. 2006:4. The Institute for Labour Market Policy Evaluation (IFAU), Uppsala.
- Klepinger, Daniel H, Terry R. Johnson och Jutta M. Joesch (2002), "Effects of Unemployment Insurance Work-Search Requirements: The Maryland Experiment." *Industrial and Labor Relations Review*. Vol. 56, No 1, s 3–22.
- Meyer, Bruce D (1995), "Lessons from the U.S Unemployment Insurance Experiments." *Journal of Economic Literature*. 33 (March), s. 91–131.

Van Den Berg, Gerard och Bas Van Der Klaauw (2006). "Counselling and Monitoring of Unemployed Workers: Theory and Evidence from a Controlled Social Experiment." *International Economic Review*. 47, s. 895–936.

Appendix A

Urvalsförfarande

Författaren till denna uppsats var i egenskap av Ams-anställd vid tidpunkten för pilotprojekten den ansvarige utvärderaren. Urvals- och randomiserings-proceduren gick till enligt följande:

1. Ansvarig utvärderare på Ams identifierar den aktuella målgruppen och märker individerna i det interna informationssystemet.
2. Projektarbetarna går igenom individakterna för samtliga märkta kandidater och tar bort dem som försvunnit från arbetslöshet under den senaste tiden och de som väntar på att påbörja ett arbetsmarknadspolitiskt program. Detta moment kan ta några dagar.
3. Utvärderaren bekräftar aktuell status i arbetslöshetsregistret och utför randomisering med hjälp av ”ranuni”-proceduren i SAS. Försöksgruppen markeras i det interna informationssystemet.
4. Försöksgruppen informeras via e-post eller brev om att de valts ut att delta i aktiva insatser vid Arbetsförmedlingen. De påminns också om villkoren för rätt till arbetslöshetsersättning. Kontrollgruppen får ingen information om projekten. Varken försöks- eller kontrollgrupp informeras om att insatserna ska utvärderas.

Noteras bör att denna procedur inte tillämpades i Skellefteåprojektet. Då inga individakter studerades i förväg märktes försöksgruppen upp direkt i informationssystemet.

Tabell A 1 Årlig arbetsinkomst (1000 kr), 2004–2006

	Jämtland			Uppsala	
	<i>JSA+K</i>	<i>K</i>	<i>Kontroll</i>	<i>Försök</i>	<i>Kontroll</i>
2004	81,3	72,8	79,6	94,3	89,0
2005	119,9	109,2	113,0	141,9	122,5
2006	150,9	130,8	140,9	189,2	168,0
	Östergötland		Skellefteå		
	<i>Försök</i>	<i>Kontroll</i>	<i>Försök</i>	<i>Kontroll</i>	
2004	50,8	52,9	79,8	64,4	
2005	77,8	80,4	116,0	96,4	
2006	117,0	114,2	143,0	131,5	

Notera: JSA=jobsökaraktiviteter, K=kontroll av sökande. Antal obs., Jämtland 2004, JSA+K: 246, K: 250, Kontroll: 507. 2005, JSA+K: 246, K: 250, Kontroll: 503. 2006, JSA+K: 242, K: 247, Kontroll: 503. Uppsala 2004, Försök: 272, Kontroll: 239. 2005, Försök: 267, Kontroll: 237. 2006, Försök: 264, Kontroll: 236. Östergötland 2004, Försök: 357, Kontroll: 378. 2005, Försök: 355, Kontroll: 377. 2006, Försök: 353, Kontroll: 376. Skellefteå 2004 and 2005, Försök: 143, Kontroll: 145. 2006, Försök: 143, Kontroll: 143.

Tabell A 2 I anställning (andel), 2004–2006

	Jämtland			Uppsala	
	<i>JSA+K</i>	<i>K</i>	<i>Kontroll</i>	<i>Försök</i>	<i>Kontroll</i>
2004	0,52	0,46	0,44	0,57	0,52
2005	0,67	0,60	0,62	0,71	0,62
2006	0,76	0,68	0,73	0,80	0,76
	Östergötland		Skellefteå		
	<i>Försök</i>	<i>Kontroll</i>	<i>Försök</i>	<i>Kontroll</i>	
2004	0,35	0,37	0,58	0,54	
2005	0,50	0,52	0,65	0,58	
2006	0,68	0,65	0,71	0,66	

Notera: JSA=jobbsökaraktiviteter, K=kontroll av sökbetaende. Antal obs., Jämtland 2004, JSA+K: 246, K: 250, kontroll: 507. 2005, JSA+K: 246, K: 250, Kontroll: 503. 2006, JSA+K: 242, K: 247, Kontroll: 503. Uppsala 2004, Försök: 272, Kontroll: 239. 2005, Försök: 267, Kontroll: 237. 2006, Försök: 264, Kontroll: 236. Östergötland 2004, Försök: 357, Kontroll: 378 . 2005, Försök: 355, Kontroll: 377. 2006, Försök: 353, Kontroll: 376. Skellefteå 2004 and 2005, Försök: 143, Kontroll: 145. 2006, Försök: 143, Kontroll: 143.

Tabell A 3 Antal arbetslöshetsveckor, 2004–2006

	Jämtland			Uppsala	
	<i>JSA+K</i>	<i>K</i>	<i>Kontroll</i>	<i>Försök</i>	<i>Kontroll</i>
2004	20,3	20,8	20,9	19,9	22,0
2005	19,5	19,4	21,4	16,5	19,0
2006	14,5	16,8	15,2	8,5	10,8
	Östergötland		Skellefteå		
	<i>Försök</i>	<i>Kontroll</i>	<i>Försök</i>	<i>Kontroll</i>	
2004	18,6	19,5	17,6	18,5	
2005	22,2	21,8	16,3	18,2	
2006	14,5	13,8	11,8	11,0	

Notera: JSA=jobbsökaraktiviteter, K=kontroll av sökbetaende. Antal obs., se Tabell 1.

Appendix B

Tabell B 1 Effekter (justerade) på arbetslöshetstid (veckor), minst en veckas uppehåll

Pilotprojekt	Effekt
Jämtland	
<i>JSA+K</i>	-4,2 [-9,9 - 1,5]
<i>K</i>	-4,6 [-10,3 - 1,1]
Uppsala	-0,7 [-6,6 - 5,2]
Östergötland	-0,9 [-5,8 - 4,0]
Skellefteå	-2,8 [-7,1 - 1,5]

Notera: JSA=jobsökaraktiviteter, K=kontroll av sökbeteende. Justeringar har gjorts i en linjär regressionsmodell där samma kontrollvariabler som i Tabell 3 har inkluderats. 95 procents konfidensintervall inom hakparentes. */**/** betecknar statistiskt säkerställda effekter på 10/5/1 procents nivå.

Tabell B 2 Effekter (justerade) på utflödet från arbetslöshet i genomsnitt, under anvisningsperioden, samt under tiden i insatsen (hasardkvoter), minst en veckas uppehåll

	Jämtland	
	<i>JSA+K</i>	<i>K</i>
Genomsnittseffekt	1,217 (0,083)**	1,133 (0,083)
Effekt av anvisning	1,190 (0,141)	0,881 (0,153)
Effekt av deltagande	1,227 (0,101)**	1,257 (0,098)**
	Uppsala	Östergötland
Genomsnittseffekt	1,064 (0,093)	1,079 (0,078)
Effekt av anvisning	1,196 (0,227)	1,140 (0,189)
Effekt av deltagande	1,041 (0,101)	1,068 (0,085)

Tabell B2 forts.

	Skellefteå
Genomsnittseffekt	1,241 (0,123)*
Effekt av anvisning	-
Effekt av deltagande	-

Notera: JSA=jobsökaktiviteter, K=kontroll av sökbeteende. Alla regressioner inkluderar de kontrollvariabler som anges i Tabell 3. Standardfel anges inom parentes. */**/** betecknar statistiskt säkerställda effekter på 10/5/1 procents nivå.

Tabell B3 Effekter (justerade) på utflödet till arbete och övrigt, hasardkvoter

	Arbete	Övrigt
Jämtland		
JSA+K	1,374 (0,103)***	0,950 (0,144)
K	1,291 (0,105)**	0,907 (0,140)
Uppsala	1,598 (0,129)***	0,679 (0,139)***
Östergötland	1,113 (0,104)	1,027 (0,120)
Skellefteå	1,460 (0,162)**	0,990 (0,189)

Notera: JSA=jobsökaktiviteter, K=kontroll av sökbeteende. Alla regressioner inkluderar de kontrollvariabler som anges i Tabell 3. "Övrigt" avser arbetslöshetsperioder som avslutas med sjukskrivning, förtidspension (sjukersättning), reguljär utbildning, eller av okänd anledning. Standardfel anges inom parentes. */**/** betecknar statistiskt säkerställda effekter på 10/5/1 procents nivå.

IFAU:s publikationsserier – senast utgivna

Rapporter

- 2009:1** Hartman Laura, Per Johansson, Staffan Khan och Erica Lindahl, "Uppföljning och utvärdering av Sjukvårdsmiljarden"
- 2009:2** Chirico Gabriella och Martin Nilsson "Samverkan för att minska sjukskrivningar – en studie av åtgärder inom Sjukvårdsmiljarden"
- 2009:3** Rantakeisu Ulla "Klass, kön och platsanvisning. Om ungdomars och arbetsförmedlares möte på arbetsförmedlingen"
- 2009:4** Dahlberg Matz, Karin Edmark, Jörgen Hansen och Eva Mörk "Fattigdom i folkhemmet – från socialbidrag till självförsörjning"
- 2009:5** Pettersson-Lidbom Per och Peter Skogman Thoursie "Kan täta födelseintervaller mellan syskon försämra deras chanser till utbildning?"
- 2009:6** Grönqvist Hans "Effekter av att subventionera p-piller för tonåringar på barnafödande, utbildning och arbetsmarknad"
- 2009:7** Hall Caroline "Förlängningen av yrkesutbildningarna på gymnasiet: effekter på utbildningsavhopp, utbildningsnivå och inkomster"
- 2009:8** Gartell Marie "Har arbetslöshet i samband med examen från högskolan långsiktiga effekter?"
- 2009:9** Kennerberg Louise "Hur försörjer sig nyanlända invandrare som inte deltar i sfi?"
- 2009:10** Lindvall Lars "Bostadsområde, ekonomiska incitament och gymnasieval"
- 2009:11** Vikström Johan "Hur påverkade arbetsgivaransvaret i sjukförsäkringen lönebildningen?"
- 2009:12** Liu Qian och Oskar Nordström Skans "Föräldradighetens effekter på barnens skolresultat"
- 2009:13** Engström Per, Hans Goine, Per Johansson och Edward Palmer "Påverkas sjukskrivning och sjukfrånvaro av information om förstärkt granskning av läkarnas sjukskrivning?"
- 2009:14** Goine Hans, Elsy Söderberg, Per Engström och Edward Palmer "Effekter av information om förstärkt granskning av medicinska underlag"
- 2009:15** Hägglund Pathric "Effekter av intensifierade förmedlingsinsatser vid Arbetsförmedlingen – erfarenheter från randomiserade experiment"

Working papers

- 2009:1** Crépon Bruno, Marc Ferracci, Grégory Jolivet och Gerard J. van den Berg “Active labor market policy effects in a dynamic setting”
- 2009:2** Hesselius Patrik, Per Johansson och Peter Nilsson “Sick of your colleagues’ absence?”
- 2009:3** Engström Per, Patrik Hesselius och Bertil Holmlund “Vacancy referrals, job search and the duration of unemployment: a randomized experiment”
- 2009:4** Horny Guillaume, Rute Mendes och Gerard J. van den Berg ”Job durations with worker and firm specific effects: MCMC estimation with longitudinal employer-employee data”
- 2009:5** Bergemann Annette och Regina T. Riphahn “Female labor supply and parental leave benefits – the causal effect of paying higher transfers for a shorter period of time”
- 2009:6** Pekkarinen Tuomas, Roope Uusitalo och Sari Kerr “School tracking and development of cognitive skills”
- 2009:7** Pettersson-Lidbom Per och Peter Skogman Thoursie “Does child spacing affect childrens’ outcomes? Evidence from a Swedish reform”
- 2009:8** Grönqvist Hans “Putting teenagers on the pill: the consequences of subsidized contraception”
- 2009:9** Hall Caroline “Does making upper secondary school more comprehensive affect dropout rates, educational attainment and earnings? Evidence from a Swedish pilot scheme”
- 2009:10** Gartell Marie “Unemployment and subsequent earnings for Swedish college graduates: a study of scarring effects”
- 2009:11** Lindvall Lars “Neighbourhoods, economic incentives and post compulsory education choices”
- 2009:12** de Luna Xavier och Mathias Lundin “Sensitivity analysis of the unconfoundedness assumption in observational studies”
- 2009:13** Vikström Johan “The effect of employer incentives in social insurance on individual wages”
- 2009:14** Liu Qian och Oskar Nordström Skans ”The duration of paid parental leave and children’s scholastic performance”
- 2009:15** Vikström Johan “Cluster sample inference using sensitivity analysis: the case with few groups”
- 2009:16** Hägglund Pathric “Experimental evidence from intensified placement efforts among unemployed in Sweden”

Dissertation series

- 2009:1** Lindahl Erica “Empirical studies of public policies within the primary school and the sickness insurance”
- 2009:2** Grönqvist Hans “Essays in labor and demographic economics”